

“సావీ...! సావీ...!” పెద్ద పిలుస్తూ... ఇంట్లోకి అడుగుపెట్టాడు సత్యమూర్తి. లోపల వంటగదిలో పనిచేసుకుంటున్న సావిత్రి పమిట చెంగుకు చేతులు తుడుచుకుంటూ... మధ్య ఇంట్లోకి వచ్చింది రుసరుసలాడుతూ

“ఎన్నిసార్లు చెప్పినా వినరు కదా! కాపురానికి వచ్చినప్పటి నుంచి చెవినిల్లుగట్టుకుని చెప్పున్నా అయినా ఏం లాభం? మీ మాటే మీది గాని!” నిష్కారంగా అంది.

“విషయమేమిటో చెప్పకుండా.. ఏమిటా సత్యమూర్తి? కాపురానికి వచ్చినప్పటి నుంచి చెవినిల్లుగట్టుకుని చెప్పున్నా అయినా ఏం లాభం? మీ మాటే మీది గాని!” నిష్కారంగా అంది.

“తెలుసుకో...! నీ నోటితో చెప్పించుకుని వింటే.. అదే.. ముచ్చట” అన్నాడు కొంచెం చిలిపిగా పళ్ళు నవ్వును దాచి పెట్టి.

“చాలెండి! సంబడం! కమ్మగా.. అమ్మా-న్నా బాలసారే నాడు ‘సావిత్రి’ అని ఎందుకుపెట్టారో..! ఏమేమీ ఏనాడైనా ఒక్కనాడు నోటినిండుగా “సావిత్రి..!” అని పిలిచారా? వైగా ఎప్పుడూ “సావీ...! సావీ..!” అంటూ పిలిచిపోయేలా కేకలు. ఇరుగుపొరుగు వింటారని ఇంగితమైనా లేదు. సిగ్గుతో భస్తున్నా! సావీ..! అంటే అరవంలో తాళం చెవిట. అవునా..!” నిగ్గదీసింది. సావిత్రి రోషంతో.

ఎవరు చెప్పారోయ్? “సావిత్రి..!” అని అంతసేపుసాగదీసి పిలిచే ఓపిక. ఓర్పు నాకు లేవని నీకు తెలుసు. నాకు “సావీ..!” అంటేనే బావుందోయ్! ఎంచక్కా... ముద్దుగా...! అయినా... ఎన్నడూ లేంది యివాళ కొత్తగా ఉడుకెత్తిపోతున్నావ్! ఏంటి కథ?” అన్నాడు దగ్గరగా వచ్చి భుజం మీద చెయ్యవేసి.

సావిత్రి. “మనసులో మాట ఇట్టే కనిపెట్టేస్తావ్ కదా! అదేనోయ్... నీలో నాకు నచ్చేగుణం. ఎంత కోపంలో ఉన్నా నాకు కావలసిందేమిటో గ్రహించి సమయానికి సరిగ్గా అమర్చిపెట్టి ఇల్లాలు దొరకటం పూర్వజన్మ పుణ్యమోయ్! ఏమంటావ్?” అన్నాడు చిలిపిగా వెంటపడి వెళ్ళి వంట యింట్లో భార్య మొహంలో మొహం పెట్టి చూస్తూ.

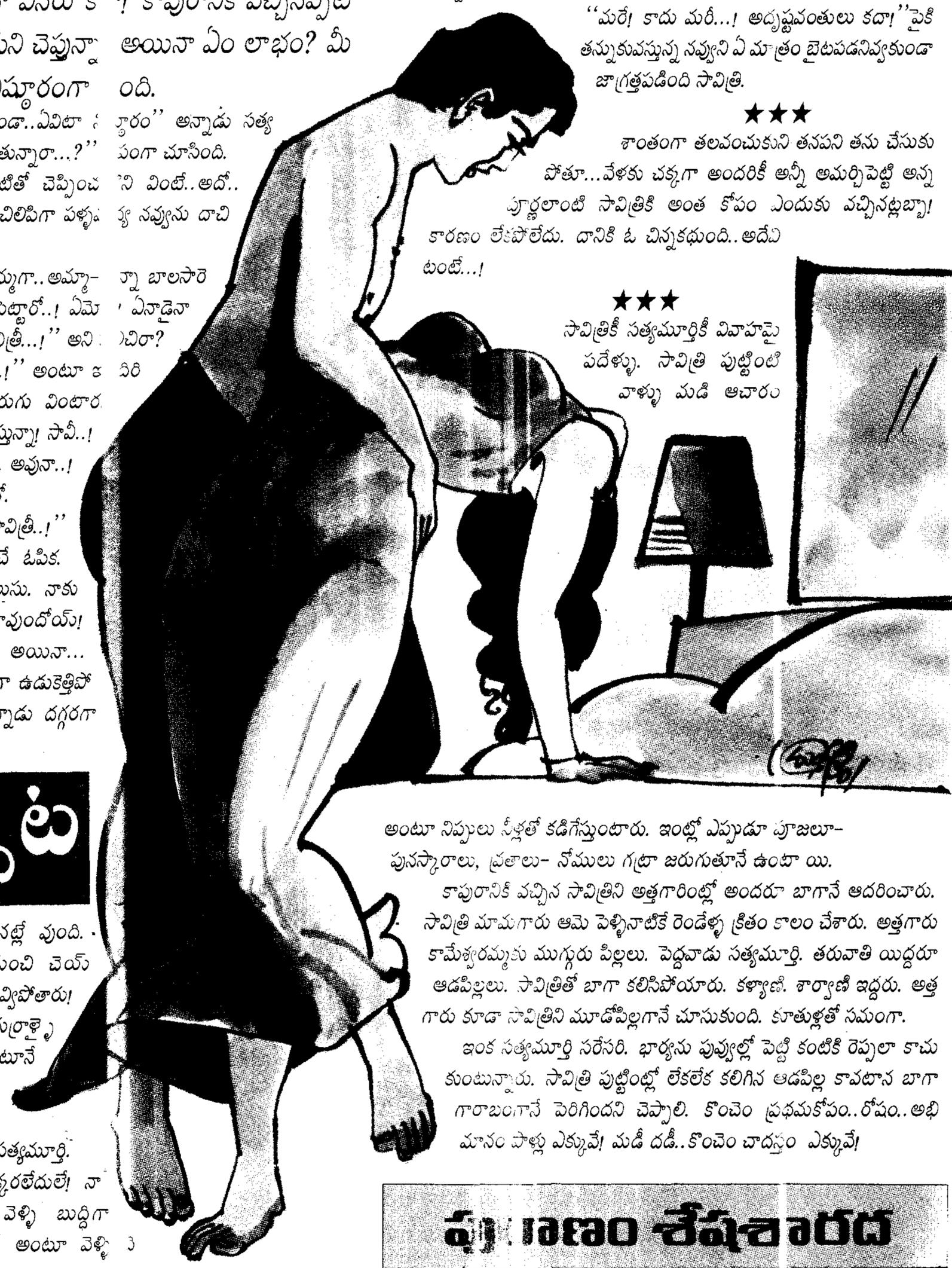
“మరే! కాదు మరీ...! అదృష్టవంతులు కదా!” పైకి తన్నుకువస్తున్న నవ్వుని ఏ మాత్రం బయటపడనివ్వకుండా జాగ్రత్తపడింది సావిత్రి.

★★★

శాంతంగా తలవంచుకుని తనపని తను చేసుకుపోతూ... వేళకు చక్కగా అందరికీ అన్నీ అమర్చిపెట్టి అన్న పూర్ణలాంటి సావిత్రికి అంత కోపం ఎందుకు వచ్చినట్లబ్బా! కారణం లేకపోలేదు. దానికి ఓ చిన్నకథుంది.. అదేవిటంటే...!

★★★

సావిత్రికి సత్యమూర్తికి వివాహమై పదేళ్ళు. సావిత్రి పుట్టింటి వాళ్ళు మడి ఆచారం

అంటూ నిప్పులు సీళ్లతో కడిగేస్తుంటారు. ఇంట్లో ఎప్పుడూ పూజలూ-పునస్కారాలు, ప్రతాలు- నోములు గట్టా జరుగుతూనే ఉంటాయి.

కాపురానికి వచ్చిన సావిత్రిని అత్తగారింట్లో అందరూ బాగానే ఆదరించారు. సావిత్రి మామగారు ఆమె పెళ్ళినాటికే రెండేళ్ళ క్రితం కాలం చేశారు. అత్తగారు కామేశ్వరమ్మకు ముగ్గురు పిల్లలు. పెద్దవాడు సత్యమూర్తి. తరువాతి యిద్దరూ ఆడపిల్లలు. సావిత్రితో బాగా కలిసిపోయారు. కళ్యాణి, శార్యాణి ఇద్దరు. అత్తగారు కూడా సావిత్రిని మూడోపిల్లగానే చూసుకుంది. కూతుళ్లతో సమంగా.

ఇంక సత్యమూర్తి సరేసరి. భార్యను పువ్వుల్లో పెట్టి కంటికి రెప్పలా కాచుకుంటున్నారు. సావిత్రి పుట్టింట్లో లేకలేక కలిగిన ఆడపిల్ల కావటాన బాగా గారాబంగానే పెరిగిందని చెప్పాలి. కొంచెం ప్రథమకోపం.. రోషం.. అభిమానం పొళ్లు ఎక్కువే! మడి దడి.. కొంచెం చాదస్తం ఎక్కువే!

ముచ్చట

“మీ ముద్దు ముక్కలైనట్టే వుంది. ముందు భుజం మీద నుంచి చెయ్యి తియ్యండి. ఎవరైనా చూస్తే నవ్విపోతారు! ఏళ్ళు పైబడుతున్న కొద్దీ కుర్రాల్లా పోతున్నారు... మరీ...!” అంటూనే వంటింటి వైపు అడుగేసింది.

“సావీ...! సావీ...!”

అంటూ భార్య వెంటపడ్డాడు సత్యమూర్తి.

“మీరు వెంటపడి రానక్కరలేదులే! నా డ్యూటీ నాకు తెలుసు. వెళ్ళి బుద్ధిగా కూర్చోండి... కలుపుకోస్తా!” అంటూ వెళ్ళి

వ్యాసరాజం శేషచారిత్ర

ఇది గ్రహించాడు సత్యమూర్తి భార్య కాపురానికి వైచేయి- ఎవరిది క్రింది చేయి? అనే వాదనకు తావి. సావిత్రికి ఇద్దరు పిల్లలు పుట్టారు. పెద్దది అడవి వాడు వశిష్ట. చెల్లెళ్ళిద్దరికీ పెళ్ళిళ్ళు చేసి ఉన్నంతలో రాలకు పంపించాడు. పండుగలకూ పబ్బాలకూ ముచ్చట్లు జరిపించి పంపుతున్నాడు.

తల్లి కామేశ్వరమ్మ భర్త పోతూ తన పేర రాసిన మీదకు మార్పించింది. కొడుకు కోడలి వెంటపచ్చేసి మాలిన అభిమానం.

సావిత్రి కాపురానికి వచ్చి ఇన్నేళ్లయినా ఆమెలో ఇద్దరు పిల్లలూ పుట్టాక కూడా. సహజంగా అందక అందంతో చూపరుల నాకట్టుకుంటుంది. భార్యను దాగిన చిలిపి ముచ్చట వెజ్జితలలు వేసి వేధిస్తున్నది.

ఆ రోజు వస్తూ వస్తూ రెడిమేడ్ పాపుకు వెళ్ళి తన ప్యాక్ చేయించుకుని చేత్తో పట్టుకుని హుషారుగా నవ్వు వచ్చాడు తెచ్చిన ప్యాకెట్టును ఎవరూ చూడకుండా చాడు అతి పదిలంగా.

ఎప్పుడెప్పుడొస్తుందా... అని భార్య కోసం ఎదురు పించగానే కొంచెం గుండెల్లో బెరుకు తొంగిచూసి రెండు చేతులూ... చుట్టి ఆమె ఒళ్ళో మొహం దాచి ఎన్నాళ్లనుండో నాలో నేనే దాచుకున్న చిన్నకోరిక. అది

గానే! ఆలుమగల్లో ఎవరిది తేదు. కౌసల్య. తరువాత మగపిల్ల నకుండా సారే చీరె ఇచ్చి కాపు చి కలిగినంతలోనే అచ్చట్లు

లు, కాస్త పొలం కొడుకు పేరు ఉన్న ఒక్క కోడలిమీద వల్ల

నంపాలు ఏ మాత్రం తగ్గలేదు. ఎప్పటికప్పుడే ఒక కొత్తతరహా మాసినప్పుడల్లా సత్యమూర్తిలో

కావలసిన వస్తువు ఖరీదు చేసి గా ఈలవేసుకుంటూ యింటికి రూంలో పరుపుక్రింద దాచుం

నాస్తున్న సత్యమూర్తికి ఆమె కని భార్య నడుం చుట్టూ తన ని "నీవు కోప్పడనంటే చెప్తా! దేవిగారు తీరుస్తారని నా ఆశ!

తీరుస్తావా...!" అంటూ భార్య మొహంలోకి చూసాడు. భర్త వెపు నవ్వుతూ చూస్తూ అతడి క్రాఫ్ లోకి వేళ్ళు పెట్టి కెలుకుతూ... గోముగా చూస్తూ "ఏవిటో.. ఆ కోరిక! తీర్చగలిగిందైతే తీరుస్తాం! చెప్పుకోండి!" అంది. "ఏం లేదోయ్! ఇదిగో... చూడు!" అంటూ దిండుకింద దాచిన ప్యాకెట్ తీసి భార్య ఒళ్లో చటుక్కున పడవేసాడు.

సావిత్రి ప్యాకెట్ చించి లోపల్నుంచి ఆ వస్తువు బైటకు లాగింది. తీరాచూస్తే అది నైట్ గాన్. మొహమంతా కళ్ళు చేసుకుని "ఎవరికీ...? ఎందుకు తెచ్చారు?" అంది కాస్త నుదురు చిట్టించి.

"నీకోసం! ఒక్కసారి అది వేసుకుంటే చూడాలని నీ పతిదేవుడి చిరకాలవాంఛ. మొగుడి ముచ్చట కాదనకూడదు మరి." అన్నాడు ఆశగా.

"అ...నాకా..? మీకేమన్నా బుద్ధుండాట అసలు! ఇద్దరు పిల్లల్ని పెట్టుకుని ఈ..వయసులో ఈ మాయదారి పిచ్చికోరికేంటి? నేనేం పదహారేళ్ళ బాలాకుమారినా! లేక నవీన నాగరికతలో మునిగితేలుతున్నానా? అసలేవిటి...మీ ఉద్దేశం?" తోకతోక్కిన తాచులా చర్రున లేచింది. మంచం మీద నుంచి.

వెంటనే ఒడుపుగా ఆమె భుజం పట్టి పమిట చెంగు దొరకుబుచ్చుకున్నాడు. "ప్లీజ్! సావీ..! ఒక్కసారి.. ఈ ఒక్కసారి నా ముచ్చట తీర్చటం నీ ధర్మం కాదా! నా మనసు తెగబాధ పడిపోతుంది. ఆ తరువాత నీ యిష్టం!"

"నావల్ల కాదంటే.. కాదు. నేపోతున్నా..! అంటూ నైటీ విసిరిమంచం మీద గిరాటు కొట్టి దిండు, చాప తీసుకు తెచ్చుకుని అత్తగారి మంచం వక్కన గుట్టుచప్పుడు కాకుండా పడుకుంది.

'ఇదీ...నిన్న రాత్రి ముచ్చట. మరి ఈరోజు - సత్యమూర్తి ముఖానికి చేతినడ్డం పెట్టుకుని దొంగ చూపులు చూస్తూ పడుకున్నాడు. సావిత్రి మాట్లాడకుండా చాప, దిండు తీసుకుని బయటికి రాబోతుండగా జాలిగా "సావీ...!" అంటూ పిల్చాడు సత్యమూర్తి.

వెళ్తున్నదల్లా ఆగి చూసింది ఏవిటన్నట్లు. "దగ్గరికి రావోయ్!" అన్నాడు. మంచాన్ని తాకుతూ వచ్చినిల్చింది. భార్య చెయి పట్టుకుని మంచం మీదికి లాగాడు సత్యమూర్తి. ఆమె ముఖంలో ముఖం పెట్టి గడ్డం పుచ్చుకుని బ్రతిమిలాట్టం మొదలుపెట్టాడు. నసేమిరా విననంది. పట్టువదలని విక్రమార్కుడిలా.. సావిత్రి.

"అంతేనా...! నీ పట్టు నీదేనా...! సరే అయితే వెళ్ళు!" అంటూ కోపంగా అబ్బువైపుకి తిరిగి పడుకున్నాడు సత్యమూర్తి. అది చూసి సావిత్రి మనసు కొంచెం మెత్తబడింది. మొగుడిమీది ప్రేమతో!

అయినా... బెట్టుగా... వెళ్ళి అత్తగారి ప్రక్కనే చిస్తర్ పరిచింది. ఆ రోజు అత్తగారు మెళుకువగానే ఉంది. కోడలు తనప్రక్కన చాపేసుకుని పడుకోవటం చూస్తూనే "ఏమైందే... సావిత్రి..! ఇక్కడ పడుకుంటున్నావ్? దెబ్బలాడుకున్నారా... ఏం?" అనడిగింది.

సావిత్రి కొంచెం కంగారుగా "అబ్బే..! అదేం లేదత్తయ్యా! యిక్కడ గాలి కొంచెం బాగా వస్తుంటేనూ... అందుకనీ...!" అంది సావిత్రి.

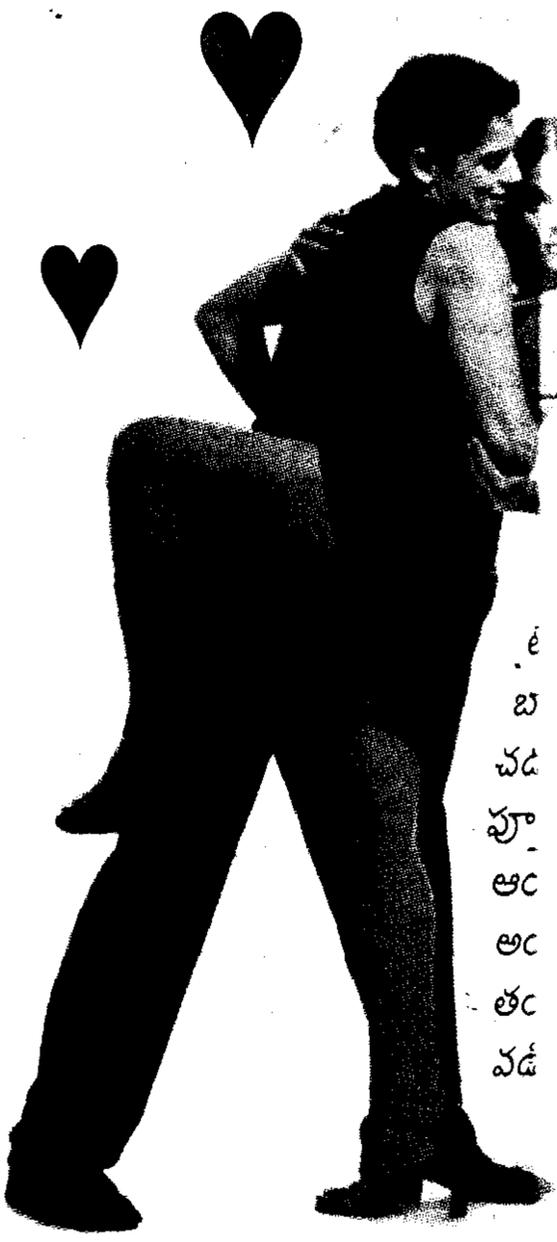

ముచ్చటగా మూడవరోజు ముఖావంగా తెల్లవారింది. భార్యభర్తలిద్దరికీ. సత్యమూర్తి 7 గంటలపుతున్నా మంచం దిగలేదు. సావిత్రికి భర్త అలిగి లేవకపోవడం చాలా బాధగా వుంది.

అత్తగారు "సత్యం ఇంకా లేచినట్లు లేదేమిటి...? అమ్మాయ్! ఒంట్లో బాగాలేదా... ఏమిటి...!" అడిగింది అదుర్దాగా.

"బాగానే ఉందత్తయ్యా! ఏవిటో మరింకా లేచిపోలేదు." అంటూనే గదిలోకెళ్ళి సత్యమూర్తి గుండెలమీద చెయి పెట్టి చూసింది సావిత్రి. అత గాడి శరీర ఉష్ణోగ్రత నార్మల్ గానే ఉంది. "అమ్మయ్యా!" అని ఊపిరి పీల్చుకుని "లేవండి! స్కూలుకు టైమవుతుంది" అన్నది. భర్త కప్పు కున్న దుప్పటి లాగేస్తూ.

ఆయుష్షును సంచే ప్రేమ

నలుగురినీ ప్రేమించడం, అనురాగం చూపించడం ఆరోగ్యానికి ఎంతో మంచిదంటున్నారు డీన్ ఆర్మిష్. జీవిత భాగస్వామి, ఇతర కుటుంబ సభ్యులతో ఆనందంగా గడవడం, ఆప్యాయతలతో జీవించడం వల్ల ఆయుష్షు రుగుతుందంటున్నారు ఆర్మిష్. డీన్ ఆర్మిష్, ఆదుర్దా, చికాకు, వ్యాధులతో బాధపడేవారి పట్ల ప్రేమగా వ్యవహరించడం వల్ల వారిలో ఆ లక్షణాలన్నీ తగ్గి పూర్తి ఆరోగ్యవంతులుగా మారారని ఆయన తన పరిశోధనలో వెల్లడించారు. అందుకే గాక వీరిలో రక్తపోటు తగ్గి స్థిమితం ఆలోచించేగలిగే శక్తి కూడా అలభ్యమని ఆయన వెబుతున్నారు. ఈ షయాలను వివరిస్తూ ఆయనో పుస్తకం కూడా రాశారు.

సత్యమూర్తి విసురుగా దుప్పటి పైకి లాక్కొని మళ్ళీ...
 “సరే ఎంతనేపు పడుకుంటారో పడుకోండి. ఇది చూస్తాను!” అంటూ... వెళ్ళింది.
 సావిత్రి అటువెళ్ళగానే తల్లి లేచి గదిలో కొస్తూ “అబ్బాయ్! సత్యం! ఇంకా లేవలేదే మిత్రా! ఒంట్లో కులాసాగా లేదా.. ఏం?” అంది.
 “అబ్బే...! ఏం లేదమ్మా...! కొంచెం బద్దగా ఉండే...! ఇదిగో.. లేస్తున్నా!” అంటూ గబగబా లేచాడు.

ఎప్పుడూ ప్రసన్నంగా ఉండే కొడుకు ముఖం విన్నబోయి దిగాలు పడ్డట్టుగా అనిపించింది. కామేశ్వరమ్మకు “ఏం జరిగిందిరా.. ముఖం అదోలా ఉంది ఎన్నడూ లేంది ఇవాళ యింతనేపు పడుకున్నావ్? నువ్వు అది మాటామాటా ఏమైనా అనుకున్నారా? ఏం?” అనడిగింది.

తల్లికి సమాధానం చెప్పకుండానే మౌనంగా కట్లో కెళ్ళాడు.
 కామేశ్వరమ్మ కొడుకునీ... కోడల్ని గమనిస్తూ ఉంది. పరిశీలనగా. స్నానం వగైరా లన్నీ కానిచ్చి “అమ్మా! స్కూలుకు టైమయింది వెళ్ళున్నా..!” అని వాకిట్లో నుండే కేకని కాఫీ టిఫిన్ తినకుండానే వెళ్ళిపోయాడు.

“ఏమయింది! వీళ్ళిద్దరికీ..!” అనుకుంటూ టింట్లోకి తొంగిచూసింది.
 అక్కడ డైనింగ్ టేబుల్ ముందు కుర్చీలో కూర్చుని కళ్ళ నీళ్ళు పెట్టుకుంటున్న కోడల్ని చూసింది. అవిడ కడుపులో దేవినట్లైంది. సావిత్రి దగ్గరగా వచ్చి తల నిమురుతూ “ఏమైందమ్మా...! ఎందుకు కళ్ళనీళ్ళు పెట్టున్నావ్?” అడిగింది ప్రేమగా.

“చూడండత్తయ్యా! టిఫిన్ తినకుండా ఏ రోజూనూ బైటికి వెళ్ళారా! అయినా.. అలకేవిటి? అర్థం ఉండక్కర్లా! మీరే చెప్పండి?” అని ముక్కు చీదేస్తూ.
 “ఏం జరిగింది తల్లీ...? నాతో చెప్పు! వాడి నేనచ్చచెప్తాగా?” అన్నది కామేశ్వరమ్మ, బుజ్జగింపుగా.

దాంతో మనసులో దాచుకోలేక రెండు రాత్రుల నుండి జరుగుతున్న భాగోతం అంతా పూసగుచ్చినట్లు చెప్పి “మీరే... చెప్పండి? దేమైనా బావుందా?” అన్నది.
 “ఓసినీ అసాధ్యం కూలా..! ఏవిటోనని పోలిచచ్చాను గదే! అయినా.. వాడు ముచ్చట పడ్డ దాంట్లో తప్పేముందే..! నీ చాడూ కాకపోతే నాయనమ్మలూ.. అమ్మమ్మలూ కూడా రాత్రి గొన్న వేసుకుంటుంటే..! ఏమంత వయసు మించి పోయిందనే.. నీ రాద్ధాంతం! చక్కగా వాడి ముచ్చటతీర్చి పాపం బిడ్డ ఎంత ముచ్చట పడి కొనితెచ్చాడో.. ఏమో!” అన్నది. పకపక నవ్వుతూ

“అవును, మీరూ... ఆ కొడుక్కు తల్లే కదా నా మాటెందుకు వింటారు?” నిష్కార మాడింది అత్తగార్ని.

“ఓసినీ.. నీ అపూయిత్యం మండిపోనూ..! ఎంత మాటన్నావే..! ఆ కొడుక్కి తల్లి నైతే..! ఈ కోడలికి అత్తను కాదుటో! చాలాల్లే.. నేనెవ్వో! వాడొచ్చేటప్పటికి పనులు కానిచ్చుకో..! ఏదీ.. తెగిందాకా లాగకూడదు. అదేమన్నా.. చేయరాని పనా..! నాలుగు గోడల మధ్య జరిగే తంతుకి సిగ్గేమిటే..! కొంచెం చాదస్తం తగ్గించుకో..! కాలంతో పాటు మనమలం మారాలి. నువ్వు నాకు చెప్పాల్సిన విషయాలు నేన్నీకు చెప్పాల్సి రావటం.. నీ అతిచాదస్తం అని తెలుసుకో..! ఏదీ..! ఆ గొను! ఇటు తీసుకురా.. చూద్దాం!” అంది కొంచెం ఘాటుగానే. అత్తగారి ఘాటు మాటల్లో సావిత్రిలో కొంచెం చలనం కలిగినట్లే ఉంది. వెంటనే వెళ్ళి దిండు క్రింద పెట్టిన ‘నైటీ’ తెచ్చి అత్తగారి చేతిలో పెట్టింది.

కామేశ్వరమ్మ దాన్ని విప్పి దీసి కోడలికి దగ్గరగా వచ్చి ఆమె భుజాలకు ‘నైటీ’ అనించి చూసింది. పాముకుబు సంలా మెత్తగా జారిపోతూ.. ట్రాన్స్పారెంటుగా ఉన్న ఆ గొనులో కోడలు ఎంత బావుంటుందో ఆమె ఊహించుకుంది. కొడుకు రసితకు ముసిము

సిగా నవ్వుకుని “ ఇంకేం మాట్లాడకు! ఇదిగో పట్టుకెళ్ళు! వాణ్ణి సంతోషపెట్టు. నీవూ.. సంతోషించు!” అంటూ కోడలి వీపు నిమురుతూ నైటీ సావిత్రి చేతికిచ్చి “వెళ్ళి దాచుకో..!” అన్నది నవ్వుతూ.

సత్యమూర్తి మధ్యాహ్నం భోజనానికొచ్చాడు. మౌనంగా వడ్డించింది సావిత్రి. అతడూ మౌనంగానే భోంచేసాడు. వెళ్ళి తనగదిలో పడుకున్నాడు. అత్త కోడళ్లు ముచ్చట్లాడుకుంటూ భోంచేసారు.

సత్యమూర్తికి స్కూలుకు టైం కాగానే లేచి బయలుదేరాడు. అది చూసి కామేశ్వరమ్మ “అబ్బాయ్! సత్యం! వచ్చేటప్పుడు ఓ నాలుగు మూరలు మల్లెపూలు పట్రారా..! శుక్రవారం పూజకు కావాలి!” అని చెప్పింది.

“అలాగే.. లే!” అంటూ వెళ్ళాడు గడపదాటి సత్యమూర్తి.
 సాయంకాలం చీకటి పడుతుండగానే కామేశ్వరమ్మ కోడలికి తలంటి చేబారెడు జుట్టు దగ్గరుండి రుద్ది స్నానం చేయించింది. జుట్టుకు బాగా సాంబ్రాణి పొగవేసి ఆరబెట్టింది.

ఆ రాత్రి తనే వంట చేసింది. కోడల్ని వంటగదిలోకి రానివ్వకుండా!
 ఆ రాత్రి పావుతక్కువ ఎనిమిదికి వచ్చాడు సత్యమూర్తి. పూలపొట్లం తల్లి మంచం మీద పడేసాడు నిర్లిప్తంగా. సత్యమూర్తి కంటపడనివ్వలేదు సావిత్రిని కామేశ్వరమ్మ. సత్యమూర్తి అడగలేదు వెళ్ళాన్ని గురించి. కొడుకు అలకకు నవ్వుకుంటూ “పిచ్చినా గన్న” అనుకుంది. కామేశ్వరమ్మ స్వగతంలో.

వేణ్ణీళ్ళు తోడి పెట్టింది స్నానానికీ. తనే భోజనం వడ్డించింది. వంటలో మార్పుగమనించాడు సత్యమూర్తి. ఆయినా మాట్లాడకుండానే భోంచేసి వెళ్ళాడు.

గదంతా గుప్పుమని అగరోత్తుల గుబాళింపుతో నిండిపోయింది. పరుపుమీద దుప్పటి, దిండు తెల్లగా మెరిసిపోతున్నాయ్. మల్లెపూలు చల్లిన పక్క మధురంగా వాసనలు వెదజల్లుతుంది. వెళ్ళి పడుకున్నాడు. కళ్ళు మూసుకున్నాడు. నిద్రపట్టలేదు. మనసులో ఆరాటం. తొమ్మిది దాటింది. సావిత్రి జాడలేదు. ఈ గదంతా ఎందుకు చేసింది యిలా? ఎంతకూ రాదేం? ఈ రోజు కూడా పన్నేనా? అనుకుంటూండగానే గది దగ్గర కాలి పట్టల గజ్జల చప్పుడు వినిపించింది. వెంటనే గోడవైపు తిరిగి నిద్ర నటించాడు.

సావిత్రి మెల్లగా గదిలో కొచ్చింది పాలగ్లాసుతో. గ్లాసు టీపాయి్ మీద పెట్టింది. నెమ్మదిగా వెళ్ళి భర్త పక్కన పడుకుంది. ఆమె తలలో నుండి వచ్చే అత్తరుతో కలిసిన మల్లెల ఘుమఘుమలు సత్యమూర్తిని నిలువనివ్వటం లేదు. బెట్టు సడలిపోయింది. ఇటువైపు తిరిగాడు. ఏమీ ఎరగనట్లే కళ్ళు మూసుకుంది సావిత్రి. భార్య ముఖం వైపు చూసిన సత్యమూర్తి నిగ్రహం కోల్పోయాడు. అంత సౌందర్యరాశిని భార్యగా పొందిన తనెంత ‘అదృష్టవంతుడు’ అనుకున్నాడు. వెంటనే మెత్తగా.. సుతిమెత్తగా ఆమె పెదవులందుకున్నాడు. మత్తుగా తమకంగా. కళ్ళు తెరిచి చూసింది భర్త వైపు. చిరపరిచి తమైన ఆ చూపంటే సత్యమూర్తికి చెప్పనలవి గాని ఇష్టం. అంతే, “సావీ.. ఇవ్వాళెంత అందంగా ఉన్నావ్! ఇన్నాళ్ళూ ఎక్కడ దాచావ్ అందమంతా?” అంటూ

ఆమెను చుట్టేశాడు.

“అగండి.. ఒక్క నిముషం” అంటూ మంచం దిగి కట్టుకున్న చీరను వైనుంచి తొలగించింది సావిత్రి. చీరకింద తను తెచ్చిన నైటీలో ఆమె. ఒళ్ళంతా కళ్ళు చేసుకుని చూశాడు.

“సావీ.. అమ్మదొంగా! ‘ఐ యామ్ ప్రొడాఫ్ యు’, ‘హా నైన్ ఆఫ్ యూ డార్లింగ్’ అంటూ ఆమెను గట్టిగా చుట్టేసాడు. అత్తగారు కోడలికి చేసిన ‘జ్ఞాన బోధ’ సారాంశం తెలిసి సత్యమూర్తి.

అ రి కా క్చీ సో ఫో లు

CLINTON JILL BILL REX DON JONES SIZES 7 to 12

RICKY SAM

సాగసైన బోడు షాండర్స్

SHANDERS

‘ఇటాలియన్’ న్యూబక్ లెదర్
Now in India
4 రంగుల్లో : ఇంగ్లీష్ గ్రే, అవివ్ గ్రీన్, జెట్ బ్లాక్, చాకలెట్

ఆంధ్రుల షాదాలకు నీవే అమెరికా